

og Kommunens hele økonomiske Stilling. Jeg synes, det har sin store Betydning, naar der er Tale om at bevilge Udgifter, at man ogsaa kender Skatteydernes Kaar og Evner.

Det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) har spurgt mig om Bevillingen til Udvidelse af Ørsted tekniske Skole. Jeg skal svare det ærede Medlem, at det Spørgsmaal ligger til Erklæring hos Inspektøren for de tekniske Skoler. Saa snart Erklæringen kommer fra ham, skal jeg, hvis der ellers ikke er noget i Vejen, være villig til at stille Forslag til Finanslovens anden Behandling. Grunden til, at der ikke foreligger Bevilling paa Finansloven til nævnte tekniske Skole, er, som sagt, den, at Spørgsmaalet ikke har været tilstrækkelig undersøgt.

Angaaende Spørgsmaalet om den grønlandske Handel tror jeg, det er bedst at slutte Forhandlingen. Jeg har jo lovet Tinget, at der skal blive foretaget en Undersøgelse af hele dette Forhold, og det er da bedst at lade den Sag hvile, til Undersøgelens Resultat foreligger, det skal da blive fremlagt for Tinget.

Jeg har saa fra en hel Række ærede Talere modtaget Anmodning om at forøge Bidragene snart til Alderdomsforsørgelsen, snart til Hjælpekasserne, snart til Arbejdsløshedskasser og snart til andre humane Formaal. Dertil vil jeg sige, at jeg selvfølgelig skal have min Opmærksomhed henvendt paa alle disse Forhold, men naar man allerede nu kræver forøget Bidrag f. Eks. til Hjælpekasserne, som saa nylig ere traadte i Virksomhed, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at ved Udgangen af forrige Finansaar, altsaa 1907—08, er et Beløb af 77,000 Kr. af Statstilskuddet ikke anvendt. Det turde altsaa være et Vidnesbyrd om, at der ikke i Øjeblikket er nogen Mangel i saa Henseende. Det ærede Medlem for Aarhus nordre (Sabroe) kom med en længere Udvikling af, hvad der maatte være Hjælpekassernes fremtidige Opgave. Det ærede Medlem gik saa vidt at mene, at den bl. a. maatte være at løse Spørgsmaalet om Enkeforsørgelse. Jeg tror, det ærede Medlem her giver Hjælpekasserne for vidtrækkende en Opgave. Dette Spørgsmaal om Enkeforsørgelse debatteres for Øjeblikket overalt i den civiliserede Verden. Det er i disse Dage blevet drøftet meget indgaaende paa en interparlamentarisk Kongres i Rom. Om 2 Aar, i Aaret 1910, vil der i København blive afholdt en lignende interparlamentarisk Kongres, og den Franskmand, der i Rom indledede

Spørgsmaalet om Enkeforsørgelse, har lovet ogsaa at gøre dette i København i 1910.

Det, hvorom det drejer sig i dette Øjeblik, er, at man er uenig om, hvorvidt dette Spørgsmaal skal løses som et Understøttelses- eller som et Forsikringsspørgsmaal. Jeg tror, der er megen Grund til at antage, at det bør løses hovedsagelig som et Forsikringsspørgsmaal. Det er muligt, at man maa se Spørgsmaalet baade fra et Forsikrings- og et Understøttelsessynspunkt, men man kan ikke i dette Øjeblik afgøre, hvordan det skal løses, og f. Eks. sige, at det skal løses som Understøttelsesspørgsmaal, og det er jo det, det ærede Medlem vil, naar han siger, at det skal henvises til Hjælpekasserne. Netop i Ordet „Hjælpekasser“ ligger jo en Forklaring af, hvad der er Hensigten med disse, nemlig at det er Kasser, der skulle komme den værdige trængende til Hjælp. Det er med andre Ord det, der har været oppe i hele den humane Lovgivning, hvori jeg ogsaa har været Deltager her i Tinget i de sidste 18 Aar, at man vil yde Hjælp til Selvhjælp, vil opmuntre den flittige, stræbsomme og hæderlige Arbejder og Arbejderske til at kæmpe for sin Selvstændighed, og for det Tilfælde, at der indtræder Omstændigheder, som vedkommende ikke raader over, træder det offentlige til med Hjælp enten i Form af Understøttelse fra Kommunekassen eller i Form af Understøttelse fra Statskassen.

Jeg tror, at ærede Medlemmer, særlig det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds, gjorde sit Samfund og gjorde Smaakaarsfolk i dette Samfund en større Tjeneste ved at anspore hos dem Drift og Lyst til Selvvirksomhed og Selvopholdelse end ved stadig at henvise til de offentlige Kasser (*Sabroe*: Begge Dele gør jeg!). Jeg tror, det ærede Medlem i alt for høj Grad henviser til de offentlige Kasser, for det lyder saa kønt, og det koster ikke det ærede Medlem noget. Det er nemt at gøre sig til Ven med Smaafolk ved stadig at pukke paa de offentlige Kasser. Men denne Afbrydelse fra det ærede Medlem tager jeg til Indtægt. Jeg beder det ærede Medlem ogsaa at vende den anden Side til. Jeg beder det ærede Medlem i de store Arbejderkredse, hvor han kommer, aldrig at glemme at hævde det store Princip, disse humane Lové, som Rigsdagen med saa stor Tilslutning fra alle Sider har givet, indeholder, det Hovedprincip at yde Hjælp til Selvhjælp. Jeg tror, vi gøre alle vel i, og jeg tror, det ærede Medlem med sin Indfyldelse i So-